

**GIÁO XỨ ĐỨC MẸ HẰNG CỨU GIÚP
GARLAND TEXAS**

LEGIO MARIAE

NGHỆ THUẬT THĂM VIẾNG

NGHỆ THUẬT THĂM VIẾNG

Kính thưa quý anh chị.

Có lẽ trong chúng ta chưa có ai đạt đến sự hoan lạc thánh thiện của Đức Maria khi đến thăm viếng bà Elizabeth, một cách nào đó chúng ta mới chỉ bắt chước cử chỉ của Người mà thôi, khi đến viếng thăm đồng loại.

Khi đề cập đến việc thăm viếng, ta thường sử dụng từ “Đắc nhân tâm” trong đó bao trùm lên tất cả là lòng yêu thương. Thật quá lớn và quá khó khi hội viên Legio là những con người rất đổi bình thường, vẫn “hỉ, nộ, ái, ố” trong cuộc sống vốn chẳng dễ dàng. Thế nhưng, cho dù thế nào thì hội viên Legio vẫn phải hoàn tất sứ mạng mà Thiên Chúa, qua Mẹ Maria trao phó **đi thăm viếng**.

Xin gửi đến quý anh chị 6 bí quyết cho một cuộc thăm viếng, kể cả cuộc viếng thăm đầu tiên, người ta nói là Nghệ Thuật khởi đầu câu chuyện và kết bạn bằng từ **SOFTEN tiếng Anh có nghĩa** : làm mềm lòng người.

1. S = Smile = **Mỉm cười:**

Ông bà ta thường nói “Một nụ cười bằng mười thang thuốc bổ”. Vậy quý anh chị tiếc gì một nụ cười nhẹ nhàng, hoặc cười toét cho mặt mình thêm rạng rỡ. Chính nhờ gương mặt tươi tắn này sẽ giúp chúng ta chiếm được thiện cảm của đối tượng thăm viếng. Nếu lần đầu họ từ chối quý anh chị, ắt hẳn trong lòng họ sẽ áy náy vì đã làm chúng ta thất vọng, như vậy cơ hội ở lần thứ hai của chúng ta sẽ rất lớn.

2. O = Open = **Cởi mở:**

Nếu đến viếng thăm mà lòng còn năng trữu, còn chuẩn bị “ăn thua” với ai đó thì quý anh chị đừng đi thăm viếng. Thà lười một giờ công tác, còn hơn chúng ta đóng lại tất cả các cơ hội viếng thăm sau này. Đó là quy luật của sự cởi mở. Nếu muốn người ta trút hết tâm sự thì lòng mình phải rộng để chứa đựng những nỗi niềm đó. Vậy, hãy sẵn sàng lắng nghe, nghe nhiều

có lợi hơn nói, tệ nhất là chỉ nói về mình, về công việc, gia đình của mình, nói huyên thuyên không buồn để ý đến cảm xúc của người đối diện. Vậy, cởi mở là sẵn sàng lắng nghe, là dần thân không ngại khó, là cho đi tấm lòng rộng mở, thời gian và tình cảm của mình cho đối tượng thăm viếng.

3. F = Forward = Nghiêng tới một chút:

Biết lắng nghe chưa đủ, tư thế lắng nghe của quý anh chị mới chứng tỏ quý anh chị có thành tâm hay không? Anh, chị nghĩ thế nào nếu một người đến thăm, nghe mình nói chuyện mà lưng ngửa ra sau, tay vất lên lưng ghế vô cùng thoải mái? Tuy thế cũng không cần trịnh trọng như tiếp khách quốc tế, vì sẽ thật xa lạ phải không? Chỉ cần hơi nghiêng mình một tí về phía người đối thoại. Một khoảng cách vừa phải thật là tốt để nghe được đầy đủ câu chuyện và cảm nhận sự thân mật giữa hai người.

4. T = Touch = Chạm đến nhau:

Muốn khởi đầu cho một mối tương quan tốt, ví dụ như khi được giới thiệu, người ta thường bắt tay nhau. Một cái bắt tay hờ hững hay một cái bắt tay hơi siết nhẹ biểu hiện thái độ của hai đối tượng với nhau. Cái chạm tay như một gạch nối xóa đi sự ngăn cách giữa hai người xa lạ. Anh chị có muốn cuộc viếng thăm trở nên ấn tượng và vui vẻ không? Hãy chạm đến nhau nhé! Sờ nhẹ vào bàn tay hay nắm nắm đôi chân người bệnh anh chị sẽ khiến người bệnh xúc động nhiều.

5. E = Eyes = Mắt nhìn mắt:

“Đôi mắt là cửa sổ tâm hồn” phải không quý anh chị? Hãy vui lòng nhìn vào mắt người đối diện để lắng nghe và theo dõi câu chuyện, nếu quý anh chị không muốn người ta cho rằng mình “xạo” hoặc “đạo đức giả”, chỉ tới viếng thăm cho lấy lệ, cho có giờ công tác mà thôi. Đôi mắt nói lên nhiều lắm, khi nhìn vào mắt người đối thoại, quý anh chị dễ dàng giúp

người ta trút mọi nỗi e dè để thổ lộ hết tâm sự.

*“Nói nhiều không lợi, đừng nên nói.
Lặng lẽ nhìn nhau cũng đủ rồi.”*

6. N = Nod = Khẽ gật đầu:

Sau tất cả, quý anh chị cần nhớ, trong cuộc thăm viếng có đôi thoại: mỉm cười, lắng nghe, nghiêng mình, chạm tay, mắt nhìn mắt, nhưng nếu thiếu yếu tố sau cùng này cuộc đôi thoại sẽ chóng tàn dễ đi vào ngõ cụt: đó là khẽ gật đầu. Khi khẽ gật đầu trong lúc lắng nghe là quý anh chị đang khuyến khích đối tượng nói thêm, động viên họ trút bỏ mọi điều vướng bận, ưu tư thắc mắc trong lòng. Đây cũng là cử chỉ chứng tỏ quý anh chị đang sẵn lòng muốn nghe, sẵn sàng cảm thông với đối tượng viếng thăm.

6 điểm đôi ứng cần lưu ý:

1. Khi mỉm cười:

- Nhe răng cười hoài: thật là kỳ cục.
- Chưa nói đã cười: thật là vô duyên.
- Cười khi nhà đối tượng có đám tang: thật hết ý kiến.

2. Khi lắng nghe:

- Chỉ nghe thôi mà chẳng nói gì sẽ chẳng khuyến khích được ai. Vì thế cũng phải cần nói vài câu gợi ý. Ví dụ “Bác nói đúng thế” hoặc “vậy sao Bác”...
- Đừng liếc nhìn đồng hồ, vì nó chứng tỏ anh chị đang chán và muốn cắt đứt câu chuyện.

3. Nghiêng tới một chút: Đừng nghiêng mình quá sát người đối thoại, vừa mất vệ sinh vừa làm người ta khó chịu (trừ khi Linh Mục đến giải tội).

4. Chạm đến nhau: cần chú ý giới tính hoặc tuổi tác của người được thăm viếng để xử sự cho đúng cách, vừa tầm, kéo chúng ta mang tiếng là suồng

sã.

5. **Mắt nhìn mắt:** Đừng nhìn chăm chăm, soi mói, không chớp mắt, hoặc nhìn mà không thấy...anh chị khiến người đối diện phải lúng túng và cuộc viếng thăm sẽ nhạt nhẽo.

6. **Khẽ gật đầu:** Nếu chúng ta gật đầu quá nhiều, quá nhanh người ta cũng có thể cho rằng họ đang nói thừa vì chúng ta đã “biết rồi, khổ lắm, nói mãi”.

Để kết thúc xin kể quý anh chị nghe vài câu chuyện về việc đi thăm viếng. Lần nọ khi được phân công đến thăm các gia đình ở một khu dân cư mới, một bà cụ đã hỏi tôi: “Chị X đâu rồi mà không thấy đến”, tôi trả lời: “ạ, tôi được phân công thay cho chị X”, bà cụ có vẻ hơi buồn và tôi hỏi cụ: “Thế chị X nói chuyện với cụ vui lắm phải không?”, bà cụ bảo: “Chị ấy có nói gì đâu nhưng lúc nào cũng vui vẻ lắm”.

Lần khác tôi được phân công đến thăm các cụ già neo đơn ở chung cư Hai Bà Trưng với chị Y. Đến thăm bà cụ có cái đầu không có sợi tóc nào cả, cụ vui vẻ tiếp chuyện chúng tôi, chị Y bắt đầu khuyên bà cụ nên phò thác, cầu nguyện với Thiên Chúa thì bà cụ liền cắt ngang: “tôi nói thật, tôi là ni cô bên Phật, tôi mới theo đạo, tôi biết Đức Mẹ linh lắm nhưng Chúa và Đức Mẹ còn nhiều chuyện phải lo, đừng làm bận rộn các Ngài, tôi tin là các Ngài biết tôi cần cái gì, còn tôi thì đang vui lắm”. Đã có một khoảnh khắc chúng tôi chết lặng, sau đó tôi liền gợi ý cho cụ nói về việc theo đạo của mình, thế là cuộc viếng thăm lại trở nên thoải mái.

Một lần khác, khi đang chăm sóc các cụ ở trung tâm nuôi dưỡng người già và tàn tật Lái Thiêu, có một đoàn khách đến thăm và tặng quà cho các cụ. Bỗng có một cụ hỏi một chị trong đoàn: “Cô là người có đạo phải không?” Tôi thấy chị ấy cười nắm tay bà cụ hỏi: “Sao cụ biết?” Mặt bà cụ rạng rỡ hẳn lên và nói: “Chỉ có người có Đạo đến thăm mới trao quà tận tay và thăm hỏi tui tui thôi” Chị liền hỏi tiếp: “Vậy các đoàn khác thì sao hở cụ”

bà bảo: “Họ chỉ đến nhìn và để túi quà ở xa xa rồi đi”.

Hy vọng rằng vài điều gợi ý trên sẽ giúp ích cho chúng ta phần nào trong công tác thăm viếng của Legio Mariae.

NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT KHI ĐI THĂM VIẾNG

I. Ý thức về bản thân.

1. Tôi là Sứ giả của Chúa: bình an và yêu thương.
2. Tôi là người quân binh của Mẹ: khiêm nhường và lễ độ
3. Tôi là đại diện Hội Thánh: Đứng đắn và thận trọng
4. Tôi anh em với mọi người: Không thành kiến – Không e ngại.

II. TIẾP XÚC LẦN ĐẦU:

Cần :

1. Có thái độ : tôn trọng, thân thiện, cởi mở.
2. Có lời nói: nhã nhặn, lịch sự, chân **thành**.

3. Có cung cách :

- * Chú tâm lắng nghe,
- * Thăm hỏi tổng quát,
- * Đồng cảm chân thành,
- * Bình tĩnh trả lời,
- * Khiêm tốn nhận mình chưa biết.

4. Có tâm tình cầu nguyện thường trực

Tránh:

1. Đề cập đến chuyện tôn giáo, chính trị.
2. Bàn đến những chuyện tiêu cực của các tôn giáo.
3. Tranh luận đúng sai, kể lể kiến thức.
4. Lên án, chỉ trích, phê phán,
5. Đóng vai ông thầy, bà cô chỉ giáo,
- 6 Lối nói áp đặt : “phải...” “luật buộc...”
- 7 Dò hỏi chuyện gia đình, quá khứ.
8. Kể chuyện nhà mình, con mình.
9. Gây lo lắng, sợ hãi về bệnh tình,
10. Tránh lạm bàn về y khoa, điều trị, dinh dưỡng,
11. Tránh phê bình cách gia đình chăm sóc bệnh nhân.

III. TIẾP XÚC LẦN SAU.

1. Cần chuẩn bị đề tài, câu hỏi từ lần gặp đầu,
2. Cần chuẩn bị một số gợi ý hợp tình, hợp lý và khả thi.
3. Cần cầu nguyện cho họ và những ý nguyện của họ.

CÂU HỎI & GỢI Ý

Trước khi đi công tác:

1. Trước khi đi thăm viếng, anh chị cần chuẩn bị những gì: về tinh thần (*câu nguyện xin ơn gì?*) về bản thân mình (*Tôi là ai ...?: sứ giả của Chúa, người lính của Mẹ, đại diện cha xứ*), về người mà chúng ta sẽ đến thăm (*bệnh tình, hoàn cảnh gia đình. . .*)?
2. Bạn nghĩ gì về câu nói “Cần có Chúa trong lòng ta mới có thể giới thiệu Chúa cho anh em mình, cho người khác.” (*câu nguyện liên lý, bình an, yêu thương, khiêm nhường, đơn sơ, chân thành, không thành kiến, không e ngại. . .*)
3. Đức Mẹ có cùng đồng hành với chúng ta khi đi thăm viếng hay không? Chúng ta phải học và bắt chước những nhân đức gì nơi Đức Mẹ?
4. Tại sao nói chúng ta là sứ giả (người được Đức Mẹ cử đi) của Đức Mẹ? Những đức tính cần có của một người lính của Đức Mẹ?
5. Đức Mẹ muốn gì ở người hội viên Legiô thăm viếng người anh em? Xin nói thêm về câu kinh “*Xin ban cho chúng con đức Tin mạnh mẽ, Đức Tin sống bởi Đức Mến - để chúng con có sức làm trọn mọi việc, chỉ vì mến Chúa – và hằng nhìn thấy cùng hầu hạ Chúa ngự trong mình anh em chúng con*”.
6. Tại sao Legiô cần 2 người cùng đi công tác? Có lợi gì? (*khích lệ lẫn nhau, đóng ấn kỷ luật, học hỏi lẫn nhau*) Có khi nào được đi công tác 1 người không?
7. Trong xe trên đường đi công tác chúng ta làm gì? Có nên kể chuyện riêng tư người này người nọ không?

Trong khi thăm viếng

1. Tại sao người hội viên Legiô cần thực sự khiêm nhường trong lòng khi đi thăm viếng? Xin anh chị giải thích rõ thế nào là khiêm nhường thực sự trong lòng? Nếu không khiêm nhường chúng ta có đạt kết quả gì không?
2. Thánh Augustinô có một phương châm rất phù hợp đường lối hoạt động của Legiô. “Yêu đi rồi muốn làm gì thì làm. . .” Anh chị nghĩ gì và thực hành phương châm ấy như thế nào?

3. Đi thăm viếng có phải là đi giảng đạo không ? Điều đầu tiên và quan trọng mà chúng ta muốn đạt tới khi đi thăm viếng là gì ? (*sự thông cảm, tạo tình thân ái, hiểu biết lẫn nhau . . .*)
4. Khi đi thăm viếng chúng ta phải có thái độ như thế nào ? (*khiêm nhường, hòa nhã, như tớ đến với chủ, không là quan tòa, không can thiệp vào tranh cãi trong gia đình người mà ta đến thăm viếng. . .*)
5. Làm sao để có thể gây thiện cảm với người mà ta đến thăm (*quên mình, thương người, nụ cười đáng bạc tỷ, biết lắng nghe, nhớ tên, biết họ thích gì, mỗi người đều thích được người khác tôn trọng đề cao, đừng tiếc lời khen, không phê bình chỉ trích . . .*)
6. Để người khác nghe mình chúng ta cần làm gì ? (*không tranh biện, không bao giờ nói người khác sai, đừng ngắt lời ai, bắt đầu những điểm đồng ý, tự nhận lỗi mình trước, ôn tồn ngọt ngào, biết thông cảm, tìm hiểu quan điểm của người khác, ...*)
7. Làm sao sửa sai người khác mà họ không giận ? (khen trước, coi trọng sự thành công của họ, giữ thể diện cho họ, một lời khen xoay hẳn cuộc đời. . .) . ***Tuy nhiên sửa sai người khác là điều tối kỵ trong khi thăm viếng, cần rất thận trọng, tốt nhất không nên sửa sai người khác***
8. Xin anh chị giải thích về nghệ thuật thăm viếng SOFTEN (Smile: mỉm cười; Open: cởi mở; Forward: nghiêng tới một chút; Touch: chạm đến nhau; Eye: Mắt nhìn mắt; Nod: khẽ gật đầu).
9. Những điểm nào chúng ta cần có khi đi thăm viếng (*thái độ tôn trọng, thân thiện, cởi mở. Lời nói nhã nhặn, lịch sự, chân thành. Cung cách khiêm tốn, chú tâm lắng nghe, bình tĩnh. Có tâm tình cầu nguyện thường trực*).
10. Người hội viên Legiô có cần nói nhiều khi đi thăm viếng không ? Theo sách nghệ thuật thăm viếng người nói chuyện có duyên là người như thế nào? Những đề tài cần tránh đề cập tới khi thăm viếng? Có cần thiết cả hai người đi công tác cùng nói nhiều không? Nếu không thì người kia làm gì?
11. Những điều nên tránh - không đề cập tới khi đi thăm viếng ? (chính trị,
12. Để thành công trong công tác thăm viếng, hội viên Legiô cần gì ? (với Chúa: *cầu nguyện*, với chính mình : *hy sinh, hãm mình, khiêm nhường,*

kiên nhẫn, với tha nhân: phục vụ như Chúa rửa chân cho các tông đồ, như Mẹ Têrêsa Calcuta. . .)

13. Tính cách âm thầm của công tác Legio có ý nghĩa và giá trị gì ? Bạn nghĩ gì về sự giữ bí mật các điều nghe được khi đi thăm viếng hay trong các buổi họp?

14. Tại sao người hội viên Legiô cần kiên trì trong công tác tông đồ (*Tôi trông, Apollo tươi nhưng Thiên Chúa gặt*)

Sau khi đi công tác:

1. Anh chị làm gì sau khi đi công tác (cảm tạ Chúa, cầu nguyện cho người mình đến thăm, ghi sổ tay để báo cáo . . .)

Bài tổng kết về Nghệ Thuật Thăm Viếng

(ngày Tĩnh Tâm 04/10/2014)

Sau đây là một vài ý tưởng ghi nhận được sau một ngày thảo luận:

A) Chuẩn bị:

Tinh thần:

. cầu nguyện xin Chúa Thánh Thần ban ơn can đảm, hiểu biết, khôn ngoan

. Xin Mẹ luôn đồng hành để mang Chúa Giesu con Mẹ đến với anh em.

. Lấy Tình yêu đáp trả tình yêu

. Luôn ghi nhớ rằng : Chúa hiện hữu nơi người anh em mà ta đang thăm viếng.

Ý thức về bản thân mình:

- Con chỉ là cây viết chì trong bàn tay Chúa. Mọi việc con làm đều nhờ ơn Chúa

- Con là sứ giả của Chúa, của Mẹ, của cha xứ gửi đi vì thế con cần khiêm nhường,

giản dị, dịu hiền, đơn sơ, thành thật

- Ra đi mà con không bình an trong tâm hồn thì hãy chờ dịp khác.
- Luôn kiên trì, bền vững trong công tác. Dù không đạt kết quả ngay nhưng con vẫn biết rằng “Con trồng, Apollo tưới nhưng Thiên Chúa gặt” Hôm nay con gieo giống nhưng 10, 20 năm sau anh em con, người khác sẽ gặt.

B) Đi thăm viếng

Trước hết là cầu nguyện xin ơn can đảm và bình an. Trên xe không nên nói chuyện riêng.

1. Phải hết sức dịu hiền vì linh hồn là vô giá

2. Đi thăm từng 2 người - bảo vệ kỷ luật Legiô.

3. Tính cách âm thầm của Legiô phải được bảo vệ. **Giữ bí mật** những điều tai nghe mắt thấy khi đi công tác hay trong khi họp.

4. Không viện trợ vật chất và cũng không nhận quà.

5. Bí quyết gây ảnh hưởng là Tình Thương. “Yêu đi rồi muốn làm gì cứ làm . . .”

6. Hội viên nhìn thấy cùng phục vụ Chúa Kitô trong mỗi người mà họ gặp.

7. Các cửa đều mở cho người Lêgiô khiêm nhường và lễ độ. Cần ăn nói hết sức dịu hiền.

8. Hội viên đừng làm quan toà.

9. Vui khi thành công nhưng thất bại là mẹ thành công.

Cần :

1. Có thái độ : tôn trọng, thân thiện, cởi mở, không thành kiến.
2. Có cung cách chú tâm lắng nghe, nói thật ít, đồng cảm chân thành, bình tĩnh trả lời, khiêm tốn nhận mình chưa biết.
3. Có tâm tình cầu nguyện thường trực.

Tránh:

1. Đề cập chuyện tôn giáo, chính trị.
2. Tranh luận đúng sai, kể lể kiến thức, lên án chỉ trích gần xa, dọa hỏi chuyện đời tư, kể chuyện nhà mình, con cháu; lạm bàn về y khoa; phê bình gia đình cách chăm sóc bệnh nhân; can thiệp vào các tranh chấp trong gia đình